

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje odrzucone.*
- 2) *Luigi Marcuccio pokrywa własne koszty.*

(¹) Dz.U. C 355 z 17.11.2012.

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 14 marca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Tivoli — Włochy) — Claudio Loreti, Maria Vallerotonda, Attilio Vallerotonda, Virginia Chellini przeciwko Comune di Zagarolo

(Sprawa C-555/12) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Wdrożenie prawa Unii — Brak — Oczywisty brak właściwości Trybunału)

(2013/C 129/11)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Tivoli.

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Claudio Loreti, Maria Vallerotonda, Attilio Vallerotonda, Virginia Chellini

Strona pozwana: Comune di Zagarolo

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale di Tivoli — Wykładnia art. 47 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 europejskiej konwencji praw człowieka w związku z art. 6 TUE i art. 52 ust. 3 karty praw podstawowych — Uregulowania krajowe przewidujące podział własności sądów cywilnych i administracyjnych, który opiera się na rozróżnieniu między prawami podmiotowymi i uzasadnionymi interesami — Brak jednoznacznego rozróżnienia między tymi pojęciami

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania przedłożone przez Tribunale di Tivoli (Włochy).

(¹) Dz.U. C 32 z 2.2.2013.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2012 r. w sprawie T-332/09, Electrabel SA przeciwko Komisji, wniesione w dniu 21 lutego 2013 r. przez Electrabel SA

(Sprawa C-84/13 P)

(2013/C 129/12)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Electrabel SA (przedstawiciele: adwokaci M. Pittie i P. Honoré)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności odwołania;
- w konsekwencji uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim nakłada on na Electrabel grzywnę w wysokości 20 mln EUR;
- i co za tym idzie:
 - przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania albo
 - ostateczne rozstrzygnięcie sprawy uwzględniające żądania przedstawione przez wnoszącą odwołanie w pierwszej instancji i stwierdzające nieważność spornej decyzji w zakresie, w jakim nakłada ona na Electrabel grzywnę w wysokości 20 mln EUR lub znaczne obniżenie kwoty owej grzywny;
 - obciążenie Komisji Europejskiej całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty na poparcie odwołania od wyroku, w którym Sąd utrzymał w mocy decyzję Komisji z dnia 10 czerwca 2009 r. nakładającą na Electrabel grzywnę w wysokości 20 mln EUR za naruszenie art. 7 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4064/89 (¹) w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw.

W pierwszej kolejności wnoszący odwołanie zarzuca Sądowi, że naruszył on art. 14 ust. 3 ww. rozporządzenia, w zakresie, w jakim przyjął on zarzucony czas trwania naruszenia za element ustalania wysokości grzywny, podczas gdy artykuł ten stanowi, że kwota grzywny powinna być ustalona wyłącznie z uwzględnieniem „charakteru” i „wagi” naruszenia.

W drugiej kolejności wnoszący odwołanie zarzuca Sądowi, iż naruszył on zasadę niedziałania prawa wstecz, ponieważ zastosował on przepisy rozporządzenia (WE) nr 139/2004 (²) do dokonanej przed wejściem w życie tego rozporządzenia koncentracji, do której miały zastosowanie przepisy rozporządzenia (EWG) nr 4064/89.